

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Covalenco Elena și Diaconu Iurie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul, Teteliuc Nicolae, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Teteliuc Nicolae Alexandru, născut la 15 noiembrie 1970, originar și domiciliat mun. Bălți str. Coroban, 6 ap. 30

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 13.09.2012-26.05.2014
2. instanța de apel: 02.07.2014-29.10.2014
3. instanța de recurs: 22.01.2015 - 18.02.2015

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 26 mai 2014, Teteliuc Nicolae Alexandru, a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, ce constituie 4 000 lei.

2. Potrivit sentinței, instanța de fond a constatat că, Teteliuc N., la 05 august 2012, în jurul orei 15.15, aflându-se în preajma pizzeriei „Andy-s Pizza”, în timpul petrecerii demonstrațiilor unor partide politice, adică într-un loc public, intenționat, încălcând în mod grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în văzul mai multor persoane a aplicat violența fizică în privința reprezentantului autorității publice, Dobrovolischii Victor, polițist-șofer al Batalionului de Patrulă și Santinelă din cadrul CP Bălți (actualul IP Bălți), aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu de menținere a ordinii publice și de curmare a infracțiunilor, lovindu-l cu pumnul în regiunea cutiei toracice, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța de fond a calificat *de drept* fapta inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încălcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul, Rusu Vitalie, în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului apărătorul a invocat că, în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii imputate. Nu a fost stabilită nici latura subiectivă, și, în special nu a fost evidențiat nici motivul specific unor asemenea categorii de infracțiuni, ceea ce denotă lipsa în acțiunile lui Teteliuc N. a faptei incriminate.

Consideră, că instanța de fond a ignorat declarațiile martorilor apărării, care confirmă nevinovăția inculpatului în cele incriminate. Mai mult decât atât, instanța de judecată a interpretat eronat și incorect declarațiile martorului Teteliuc S., care ar fi confirmat faptul comiterii acțiunilor ilegale din partea inculpatului. Mai mult decât atât, la partea vătămată nu au fost depistate leziuni corporale, dimpotrivă anumite lovituri a avut de suportat însuși inculpatul, Teteliuc N.

Indică, că martorii acuzării, Rusu A., Cojocari S., Pîrlițan A., Hortiuc S., nu au fost în stare să ofere răspunsuri clare și exhaustive cu privire la cele întâmplate și incriminate lui Teteliuc N. De asemenea, instanța de judecată nu a luat în calcul contradicțiile existente între declarațiile acestor martori în procesul audierii în cadrul ședinței de judecată. Acțiunile incriminate inculpatului nu au fost confirmate nici prin înregistrările video de pe suportul digital DVD-R de model „Acme”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multiaspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului, Teteliuc N., în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a notat că, deși inculpatul a negat integral vina în comiterea faptei imputate, aceasta se confirmă prin declarațiile date în cadrul primei instanțe de către partea vătămată, Dobrovolschi V., martorii Bordei A., Rusu V., Cojocari S., Pîrlițanu A., Hortiuc S., precum și materialele cauzei examinate în ședință de judecată și anume: plîngerea depusă la 05.08.2012 de către Dobrovolschi Victor; raportul de expertiză medico-legală Nr. 635 din 06.08.2012; procesul-verbal de ridicare din 06.08.2012; procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 08.08.2012; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive din 08.08.2012; suportul digital DVD-R de model „Acme”, cu înregistrările video a protestelor din 05.08.2012; procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate, Dobrovolschi V., la locul infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a remarcat că vinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile martorilor Bordei A., Rusu V., Cojocari S., Pîrlițanu A., Hortiuc S., care nemijlocit au văzut momentul aplicării de către inculpat a loviturii în spate

părții vătămate. Declarațiile acestor martori au fost consecvente atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată.

Tot în acest context, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul părții apărării, precum că în declarațiile acestor martori sunt contradicții, deoarece în esență declarațiile martorilor sunt aceleași, iar faptul că aceștia au văzut acțiunile inculpatului din diferite locuri, nu indică la aceea că declarațiile lor nu sunt veridice sau contradictorii. Faptele infracționale a inculpatului au fost descrise de către martori asemănător și cu certitudine confirmă vinovăția acestuia.

În opinia instanței de apel, este neîntemeiat și argumentul precum că la partea vătămată nu au fost depistate leziuni corporale, deoarece potrivit concluziei raportului de expertiză medico-legală Nr. 635 din 06.08.2012, la examinarea lui Dobrovolschii V., nu s-au depistat leziuni corporale vizibile, însă lipsa leziunilor vizibile nu infirmă aplicarea loviturii de către inculpat, fiindcă potrivit datelor obiective a expertizei s-a constatat, că palpator s-au stabilit dureri în regiunea omoplatului drept.

La fel, din declarațiile martorilor, rezultă că inculpatul a aplicat o lovitură polițistului în exercițiul funcției, ulterior s-a luptat și a opus rezistență colaboratorilor de poliție, împotrivindu-se reținerii sale de către colaboratori, aceștia fiind nevoiți să aplice față de inculpat procedee speciale. Faptul opunerii de rezistență se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr. 636 din 05.08.2012.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele apelantului privitor la lipsa în acțiunile inculpatului a laturii obiective și subiective a infracțiunii de huliganism, deoarece inculpatul a acționat cu intenție, a întreprins acțiuni active prin care a încălcat grosolan ordinea publică, aplicînd violență față de colaboratorul poliției în exercițiul funcției, a opus rezistență violentă acestor reprezentanți ai autorităților care curmau actele huliganice, acțiunile ce se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită. Aceste acțiuni nu au fost comise prin imprudență, după cum invocă partea apărării, ele au fost comise intenționat, ce se confirmă prin declarațiile martorilor acuzării sus indicați.

De asemenea, instanța de apel a considerat nefondat argumentul apărătorului, precum că nu a fost stabilit motivul specific al infracțiunii, deoarece inculpatul a acționat în timp ce colaboratorii poliției exercitau obligațiunile de menținere a ordinii publice, adică discutau cu minorul, care arunca ouă în manifestații, de aici rezultă și motivul acestuia de a împiedica buna desfășurare a manifestației și de a împiedica activitatea colaboratorilor poliției.

Așadar, instanța de apel a conchis că prima instanță a statuat că inculpatul în afara oricărui dubiu rezonabil a comis acte huliganice față de colaboratorul de poliție, Dobrovolschi V.

La capitolul stabilirii pedepsei, în viziunea instanței de apel, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, aplicîndu-i corect pedeapsă sub formă de amendă, ce va contribui la corectarea vinovatului și asigurarea scopului pedepsei.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea poziției sale, recurentul a invocat argumente identice cu cele invocate în apel.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, considerînd că fapta incriminată lui nu întrunește elementele infracțiunii.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, deoarece criticile formulate în recursul dat nu conțin argumentele ilegalității deciziei contestate, precum și în ce constă problema de drept - cerință stipulată în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă drept temei pentru recurs pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal remarcă că, acest temei pentru recurs este aplicabil atunci cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Din sumarul recursului rezultă că autorul acestuia își exprimă dezacordul că în acțiunile sale sunt prezente latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii, precum și lipsește motivul săvîrșirii infracțiunii imputate.

Conform materialelor dosarului se atestă că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat de instanțele judecătorești ierarhic inferioare în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și anume *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.*

În prezenta speță, instanța de recurs consideră că prima instanță și cea de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct

de vedere al coroborării lor, astfel corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Analizînd decizia atacată, Colegiul constată că temeiul invocat de recurent și prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat întocmai prevederile art. 414 alin. (1), (5), art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată și nu a admis o careva eroare gravă de fapt ce ar afecta soluția acesteia.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Din aceste prevederi reiese că fapta prejudiciabilă cunoaște patru modalități normative cu caracter alternativ. De asemenea doctrina menționează că infracțiunea specificată la art. 287 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor specificate în latura obiectivă.

Prin *acțiuni care încalcă ordinea publică*, se înțelege fapta săvîrșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

În sensul art. 287 Cod penal, prin *violență* se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

Prin *acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită*, trebuie de înțeles violarea demonstrativă a normelor etice general acceptate.

Așadar, din declarațiile părții vătămate și martorilor Bordei A., Rusu V., Cojocari S., Pîrlițanu A., Hortiuc S., audiați în cadrul instanței de judecată rezultă că, în timpul petrecerii unei manifestații în mun. Bălți, aceștia fiind dislocați în calitate de colaboratori de poliție pentru menținerea ordinii publice, au văzut cum inculpatul i-a aplicat o lovitură în spate părții vătămate, Dobrovolischi V., în timp ce acesta curma acțiunile huliganice ale unei alte persoane, care arunca cu ouă în manifestanți. Ulterior, acești martori-colaboratori de poliție, au solicitat

inculpatului să-i urmeze la sectorul de poliție, însă acesta a opus rezistență, fiind aplicate de către polițiști procedee speciale.

Deci, în asemenea împrejurări, cu toate că la partea vătămată nu au fost depistate careva leziuni corporale, fiind suficient aplicarea unei singure lovituri, pentru a fi prezent calificativul *aplicarea violenței*, Colegiul penal consideră că, este vădită prezența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în acțiunile inculpatului. Mai ales că manifestarea unor astfel de acțiuni, provoacă indignarea sau revolta unei colectivități de persoane care asistă la fapta săvârșită.

Cu referire la argumentele recurentului privind lipsa în acțiunile sale a laturii subiective și a motivului săvârșirii infracțiunii, instanța de recurs relevă că, latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează, în primul rând prin intenție directă, iar motivele acestei infracțiuni sunt huliganice.

Doctrina juridică menționează că, în nici un caz nu poate fi admisă posibilitatea de a raporta huliganismul la infracțiunile săvârșite fără motiv. Deși motivul nu este indicat în textul legii penale ca semn obligatoriu al laturii subiective a huliganismului, el decurge din însăși esența acestei infracțiuni.

Din circumstanțele speței, rezultă că inițiatorul acțiunilor huliganice este inculpatul, care primul a lovit partea vătămată, în timp ce aceasta curma acțiunile huliganice ale altei persoane. Totodată, motivele huliganice ale inculpatului rezultă și prin faptul opunerii de rezistență colaboratorilor de poliție, astfel demonstrându-și atitudinea sfidătoare față de ei și cei din jur, mai ales în contextul desfășurării marșului unionist „Acțiunea 2012”, ce denotă un motiv subsidiar al acțiunilor huliganice.

Prin urmare, conținutul probelor enunțate în pct. 5 al prezentei decizii, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, confirmă cu certitudine că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii de huliganism, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infracțiuni.

Argumentul recurentului, precum că instanța de apel a neglijat depozițiile martorilor apărării, este neîntemeiat. Din textul deciziei instanței de apel rezultă că declarațiile martorilor au fost supuse aprecierii, astfel în opinia Colegiului, instanța de apel justa a considerat că aceste declarații nu confirmă nevinovăția inculpatului, mai ales că acești martori sînt rude și prieteni de familie ale acestuia.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Totodată, Colegiul reține faptul că, argumentele invocate de recurent au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, deoarece sunt identic formulate în apel și recurs.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul, **Teteliuc Nicolae Alexandru**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2014, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 04 martie 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie